

מסודר של
מזון מזהר"ש ז"ע
בנשיאות מז"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליט"א

גליזן היכל מזהר"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מזהר"ן מברסלב ז"ע ותלמידיו הקדושים

גליון מ"א • פרשת ואתחנן תשפ"ב

שיחות מז"ר הרה"צ שליט"א

טרמפ של דבקות

תגיד כמו שאתה יכול!

הפרשה פותחת ומראה לנו את ההתחזקות של משה רבנו, שהוא תמיד התעסק בתפלה: "ואתחנן אל ה'", הוא ידע שיש גזרה שאינו יכול להפנס לארץ ישראל, אבל "ואתחנן אל ה'" אני לא מייאש את עצמי!

"בעת ההיא לאמר" על המלים "בעת ההיא" מגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן צט) גלוי נורא ונפלא מאד, "ואתחנן אל ה'" - תמיד, שלא תאמר "אין לי דבקות... אני לא ראוי... אני לא חשוב... מדוע שיקבלו את תפלותי?... אני מבבל מאד, ובקשי יכול אני לצמצם את עצמי ולומר את המלים של הסדור, ואיך אוסיף עכשו לדבר אל הקדוש ברוך הוא?!"

אומר רבנו בפרוש: "ואתחנן אל ה'" - בין בדבקות ובין לא בדבקות, אתה תדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואל תסתפל על שום דבר, תקח את כלי הדבור שלך בידים, תפתח את הפה שלך ותתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, "בעת ההיא" הינו באיזו עת שתהיה, לא משנה מתי! אתה נמצא עכשו באיזה דחק, איזו צרה, איזו בעיה, שם תתפלל להקדוש ברוך הוא! - לא משנה איפה! [גם בספר הקדוש 'זרע קדש' להרה"ק מרופשיץ ז"ע, מסביר את הפסוק הזה ממש כדברי רבנו ז"ל].

"והעקר שתזכר את ה' לאמר" לשון של להגיד - תגיד את זה כמו שאתה יכול! אתה מרגיש הכי גרוע, הכי פחות בעולם והכי פגום, ה' ישמר? תגיד את זה להקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם, אני יודע שאין גרוע בעולם כמוני, רחם עלי! אני

רוצה להיות איש כשר!". רבנו גלה לנו את הכח של הרצון; אנחנו אומרים בתפלה בכל יום (ברכת "רצה"): "ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמוך" העבודה הכי גדולה של ישראל עמוך - זה ענין הרצון, שאדם אומר: "אני רוצה להיות איש כשר! אני רחוק מאד מאד, אבל אני רוצה!" הרצון של אדם זו החיות - שלו! שאדם יודע: "אני אמנם רחוק, אבל יש לי רצון!", זו הנחמה שיש לנו בתוך כל הצרות.

הרכבת צריכה קרון ראשון

רבנו מגלה בתורה ההיא, שכשאדם מתחיל כך ללא מוחין, כשהוא בקטנות וקטנות דקטנות, אבל יבוא פעם והוא יזכה לאיזו התעוררות דקדושה, הצדיק עוזר אותו והכניס בו רצון טוב, ויזכה לתפלה בדבקות, פתאום התפלה הזו שעולה למעלה תקח 'טרמפ' את כל שאר התפלות שגאמרו ללא דבקות וכונה.

כעין רכבת עם קרונות רבים, אבל מה סוחר את כל הקרונות? הקרון הראשון עם המנוע, ולולא שמחבר אף קרון אחד לקרון הראשון אין כל הקרונות יכולין לזוז אף לא קמעה, ומיד כשמחברים את הכל לקרון הראשון כל הקרונות נסחבים ובאים עם הראשון. כן הוא לענינו, התפלה עם דבקות - הקרון הראשון, ושאר הקרונות - התפלות שגאמרו ללא דבקות, אף מיד כשיש את הקרון הראשון עם הכח הרב הוא סוחר ולוקח אחריו את כל התפלות כלן למעלה.

ולכן אל לו לאדם לומר "וכי מה חשובה תפלתי... הרי אני ממש בתכלית קטנות המוחין, ולא מרגיש שום חיות ושום התעוררות, ומה שונה לי התפלה הזו..." כי באמת היא שונה מאד מאד!

מספר הטלפון הסודי...

"אני יודע על מה אתה מרבה כל כך לכתב לי כל מה שעובר עליך, הלא יותר טוב שתהיה רגיל לספר לפניו יתברך בכל פעם מה שעובר עליך במחשבה דבור ומעשה, כאשר התבטא פעם אחת אחד מאנשי שלומנו, ואמר: רבנו ז"ל למד אותי מספר טלפון סודי... אשר תקף ומיד כשעובר עלי משהו, אני מטלפן אליו יתברך... והוא סוד ההתבודדות, להיות רגיל לילך למקום פנוי שאין שם בני אדם, ולפרש כל שיחתו וכל מה שעובר עליו ברוחניות וגשמיות אליו יתברך.

ועל כן אהובי אחי! מדוע לא תשתמש עם מספר הטלפון הסודי הזה... כי גם לה יש המספר, ואם תעשה בכל שעה ושעה טלפון אליו יתברך, אז ירוח לה בעזרתו יתברך.

ואף שאני יודע שכלל העולם צוחקים מדבורים אלו... אנו אין לנו אלא דברי רבנו ז"ל! אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומקימו בתמימות ובפשטות גמורה, וממשיך על עצמו ערבות, נעימות, זיו אור וחיית אלקותו יתברך. פי אין לה עוד נעם וערבות בעולם מדבר זה, הינו מלהיות רגיל לדבר עמו יתברך, אשר זה מטהר ומזכך את האדם מבית ומבחוץ".

(אשר נחל מכתב ד' אלפים ש"ז)

האם זה בסדר להתפלל גם על דברים גשמיים?

שלום לכבוד הרב הקדוש. יהי רצון שהשם יאריך ימיה ושנותיה בטוב ובנעימים, ויתן לה את הכוח להמשיך לעשות את עבודת הקדש שאתה עושה.

יש לי שתי שאלות בענין התבודדות:

א. מהי מעלת התפלה והתבודדות בפתל? האם באמת כל אשר מבקשים שם מתגשם?

ב. האם זה בסדר להתפלל באופן כללי גם על דברים גשמיים מאחר ולא כלם יכולים להתפלל רק על מעלות והשגות רוחניות?

תודה רבה, אני אוהב אותך מאוד ומאחל לה רק טוב, ושבתאריך ימיה אתנו!

בעזרת השם יתברך, יום כ' לסדר בהעלאת ד' סיון ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבץ לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חו ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו'. והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך. ואפלו אם לפעמים נסתמיו דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד. וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו, ועל זה בעצמו יצחק ויתחנן לפניו יתברך, שגתרחק כל כה, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו,

ממכתבי מז"ר הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

להתנחם על ידי ואתחנן

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שבת קדש לסדר ואתחנן - שבת נחמו ט"ו באב ה'תשע"ט

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבו עורין פרשת ואתחנן והיא שבת נחמו, והקשר ביניהם פשוט ומפרש, שעקר נחמתו של אדם מתוך כל צרותיו, הוא ענין החנון והתפלה אליו יתברך, להתחנן הרבה לפני השם יתברך על נפשו, שיזכה לצאת מכל מיצריו ודחקותו, ויזכה להתקרב אליו יתברך באמת, וכפי שאדם מרבה להתחנן לפניו יתברך על זה, פן זוכה לראות ישועות ונחמות כפולות על כל צעד וצעד, ולכן קורין מיד אחר תשעה באב פרשת ואתחנן, ללמד אותנו איך נזכה להתנחם מכל צרותינו ולראות בבנין בית מקדשינו, והוא על ידי ואתחנן אל ה', להרבות תחנונות ובקשות אליו יתברך, בשפע גדול, והפל על דרך מתנת חנם, לסמוך על רחמיו יתברך הבלתי סופיים, ולבקש מתנת חנם ממש, ואז בודאי ירחם עלינו השם יתברך, וינחם אותנו בנחמה כפולה ומכפלת, ונראה ישועה וגאולה אמתית.

ומוכן מאליו, שעקר הנחמה הוא על ידי שזוכים להתקרב אל המנחם האמתי, שהוא רבנו הקדוש הניחל ג'ובע מ'קור ח'כמה, שעליו נאמר (בראשית ה כט) זה ינחמונו ממעשינו ומעצבון ידינו וגו', כי רבנו ז"ל מגלה את כל הלמודים הנפלאים האלו, איך להחזיק מעמד בכל מה שעובר עלינו, ולא להתיאש כלל, רק להרבות תחנון ובקשה, בדרך של מתנת חנם ממש, עד שזוכה לראות בישועת ה' בכל ענין, ולהתנחם מכל צרותינו, וכפי שזוכה להכניס בעצמו למודי רבנו ז"ל, פן זוכה לראות בישועת ה' בכל ענין, בכלל ובפרט.

אחי ורעי היקרים! שבת זאת היא השבת הראשונה של השבע שבתות דנחמתא, שמתחילים עם שבת נחמו, ומסתימים עם השבת שלפני ראש השנה, כי עכשו מחמשה עשר באב ואילה, אנחנו בדרך ישיר אל ימי ראש השנה הקדושים, ועל הדרך להגיע אל רבנו ז"ל באומו על ימי ראש השנה הקדושים, ולכן מעכשו ראוי לנו להרבות מאד בתחנון ובקשה שזוכה להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, ולפעל כל משאלות לבנו לטובה, ולקבל שנה טובה ומברכת בכל הענינים, ומוכא בספרים הקדושים (עין ספר שער יששכר להרה"ק רבי חיים אלעזר ממונקאטש זי"ע) שתבות חמשה עשר באב עולה בגימטריא כמו תבות כתיב"ה וחתומי"ה טוב"ה מכוון ממש, ולכן מעכשו ראוי לברך כל אדם ואחד בברכת שנה טובה ומברכת, והמברך יתברך באלקי אמו, שכלנו נזכה לשנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה, שנת שפ"ת אמת תיכון לעד, ולראות בהתגלות כבוד שמים בכל העולם כלו אמן ואמן.

המאחל לכם שבת שלום ומוכרך ושנה טובה ומברכת!

ביאור מזהרא"ש ז"ל על סיפורי מעשיות

ואמר רבנו ז"ל שפמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשפיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השונה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה, אשרי שיאחז בזה.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות תפלה סימן ל"ז) על כל הדברים, הן על דבר גדול הן על דבר קטן - תתפלל; וכן כתב מוהר"ב ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ג) שמעתי

מאיש אחד מאנשיו, שפעם אחת דבר רבנו ז"ל עמו מענין בגדים, ואמר לו שעל כל דבר צריכין להתפלל, הינו אם בגדו קרוע וצריף לבגד יתפלל להשם יתברך שייתן לו בגד ללבש, וכן בכל כיוצא בזה דבר גדול ודבר קטן. על הכל ירגיל עצמו להתפלל תמיד להשם יתברך על כל מה שיחסר לו אף על פי שהעקר להתפלל על העקר, דהינו על עבודת השם יתברך לזכות להתקרב אליו יתברך. אף על פי כן גם על זה צריכין להתפלל.

ואמר, שמי שאינו מתנהג כה, אף על פי שהשם יתברך נותן לו בגדים ופרנסה והצטרכות חיותו, אבל כל חיותו הוא כמו בהמה שגם כן השם יתברך נותן לה לחמה וכו', כן הוא חיותו שנותן לו השם יתברך. כי מאחר שאינו ממשיך כל חיותו על ידי תפלה מהשם יתברך, על כן כל חיותו הוא כמו חיות בהמה ממש, כי האדם צריף להמשיך כל חיותו והצטרכותו מהשם יתברך על ידי תפלה ותחנונים דוקא.

וכן שמעתי אנכי גם כן מפיו הקדוש על דבר קטן ופחות מאד שהיה קצת מכרח לי, ואמר תתפלל על זה להשם יתברך. ועמדתי משתומם, כי היה לי לדבר פלא בעיני להתפלל להשם יתברך על דבר פחות כזה, וגם כי לא היה מכרח ביותר. ענה ואמר (בלשון תמה): אין זה כבודך שתתפלל להשם יתברך על דבר קטן כזה! והכלל, שעל כל הדברים שבועולם צריכין להתפלל להשם יתברך; ענין שם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לה שתזכה לקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמורה.

המאהל לה ברכה והצלחה מן השמים

מעשה א' - מאברת בת מלך

ענה ואמר: בדרך ספרתי מעשה שכל מי שהיה שומעה היה לו חרהור תשובה, וזו היא:

כל אדם צריף לדעת, כי כל ימי חיינו עלי אדמות זה בחינת דר"ד, כי הנשמה יורדת מלמעלה, מרום גבהי מרומים עד עולם העשיה, הגשמי והחמרי הזה, והנה הולכת ומשוטטת בזה העולם, כפי שקבעה לה השגחה העליונה, כי דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, והנשמה צריכה להיות כפי תקונה ושרשה העליון וכו', בכל המקומות שהיא רק נמצאת וכו', כי כל אחד גר במדינה אחרת מחלקי העולם וכו', וכן היא מטלטלת ונוסעת ממקום למקום במשך ימי חייה עלי אדמות, והכל כדי לתקן מה שעליה לתקן.

אבל על הדר"ך צריכים הרבה התחזקות, כדי לא ליפול באבן נגף, שזה עמל"ק שהוא גימטריא ספ"ק, כמובא בדברי רבינו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יט), שההכרח ליפול, בבחינת (משלי כד, טז): "כי שבעו יפלו צדיק וקם", שזה סופי תבות עמל"ק, כי הוא מפיל את האדם בספקות, "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" וגו' (שמות יז, ז), שזו הגלות הכי גדולה, כשאדם נמצא על הדר"ך, ונכנסים בו ספקות באמונה, רחמנא לשון.

ועל זה צריכים התחזקות עצומה, לדעת איך ללכת על הדר"ך הזה. ומובא בדברי רבינו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'): דר"ך עולה פעמים בק"י, שהוא שם קדוש ונורא, יחוד קדש בריף הוא, ועולה כמספר הוי"ה אלוקים, שזה כ"ו שם

הוי"ה, פ"ו שם אלוקים, ובניחוד זה בק"י, וצריף שיהיה לו פעמים בק"י, שעולה דר"ך, הינו שצריף בקיאות עצומה בין בעליה, צריף שידע אשר הוי"ה אלוקים, הינו הן שהולך לו בטוב, והן שהולך לו בהפך - צריכים להתחזק ולדע אשר הוי"ה אלוקים, הן שהולך לו בטוב, שהוא הוי"ה חסד, והן שהולך לו להפך, שהוא אלוקים דין, עליו לדע שהכל ממנו יתברך, ואסור להתנאש יהיה מה שיהיה, ויהיה איך שיהיה.

וזו עבודת בר ישראל בזה העולם, הן בעליה כשעולה כבר באיזו דרגה, שזה סוד בק"י ברצוא, שעולה למעלה מעלה, עליו לדע שאסור להשאיר שם, אלא להתעלות עוד יותר ועוד יותר, ואפלו שגם שם עובר עליו מה שעובר, כי לפעמים דיקא מרובי אור יכולים לפל, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פב): כשאדם בא בעשירות בטוב, אזי הוא שוכח מהקדוש ברוך הוא, שזה בחינת (בראשית כז, א): "ותכהין עיניו מראת", מחמת שנתקרב ביותר אל האור אלוקות, אזי האור מכה עיניו ומזיק לו, כמו שאדם מתסכל בעצם השמש, אור השמש מזיק לעיניו.

ולכן גם שם למעלה צריכים להיות בק"י, שהוא הוי"ה אלוקים, ומכל שכן כשאדם נופל, שזה סוד בק"י בשוב, שאפלו שיורד לעמקא דתהומא רבה, עליו להתחזק ביתר שאת וביתר עוד בכל מיני אפנים שבועולם לא להתנאש, ואפלו שנדמה לו כאלו אבדה ממנו תקנות ותחלתו, עם כל זאת עליו להתחזק ולא ליפול בדעתו כלל, ואפילו שידמה לו שאבד את עולמו כרגע, אף על פי כן אל יתנאש בשום פנים ואפן, אלא ידע, שגם שם נמצא הקדוש ברוך הוא, וצריף להתחזק ולהחזיק מעמד.

רק להגביה

"כּוּ! בהיותי נער הייתי אָצלוּ" בקש המגיד: "האם תוכל לחזור על תורה ששמעת מהצדיק מסאסוב? נענה האישי: "פעם שמעתי שבאר את הפסוק: הנני ממטיר לכם לחם מן השמים - יהיה שפע לכם, ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו", אני אתן לכם אכל, "למען אנסנו". "אנסנו" זה גם כן לשון של להגביה, כמו שכתוב: "הרימי נס", את נחש הנחשת שמו אותו על נס גבוה, למען יראו התורה מעוררת אותנו: צריכים להגביה יהודים! "הילך בתורת", ככה הוא ילך בתורה... לא צריך לשבר יהודים! צריכים לחזק יהודים!".

"המנהיג צריך להיות רחמן" אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו, חלק ב', סימן ז)

בענין זה ספר מוהרא"ש ז"ל:

פעם בא יהודי אחד אל הצדיק הקדוש רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע, ובקה את מצבו: "רבי, כל פרנסתי היא מחלקת השדה שיש לי, והנה כבר זמן רב שישנה עצירת גשמים, השדה יבש כחרס... אין תוצרת למכור ואין בידי להביא לילדי הרבים לחם לאכל".

הרבי הקדוש פתח את החמש שלפניו, והחל להקריא: "אם בחקותי תלכו ונתתי גשמיכם בעתם,

מה אני יכול לעזר לך? הרי אתה צריך לשמור מצוות כראוי, ואז תהיה לך פרנסה!"

היהודי יצא בפחי נפש, הוא חשב שיבוא לאיזו ישועה, והנה לא רק שהרבי לא האציל מברכתו, אלא גם הוכיחו שאינו שומר מצוות כראוי.

עבר קצת זמן, ובדלת נוקש יהודי בא ביימים, הכניסו אותו למגיד הקדוש מטשערנאביל, והנה הוא שואל אותו, מאין יהודי? "מסאסוב!" ענה הזקן.

"האם אתה זוכר את הצדיק הקדוש רבי משה ליב מסאסוב?"

וזה בדרך ספרתי מעשה, שכל מי שהיה שומעה היה לו הרהור השובה - כי באמת כל אדם בזה העולם הוא ספור מעשה בעצמו, כי על כל אחד עובר מה שעובר, וכמו שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ב'): "וכל מעשיך בספר נכתבין", הינו בספר העליון נכתבים כל מעשי האדם, והצדיק מעורר מהשנה, על ידי שמגלה לאדם שהוא ספור בזה העולם, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן ס'), שעל ידי ספורי מעשיות מעוררים מהשנה, כי הצדיק מגלה לכל אדם, איך שכל ענינו וכל מה שעובר עליו בזה העולם, זה ספור בפני עצמו, והכל קשור ומחבר אל כל העולמות העליונים, ועל ידי זה מכניס בכל אחד הרהורי תשובה, מאחר שמתנדע לו שכל מה שעובר עליו נכתב בספר העליון, ונעשה מספורו תורה שלמה, וכאשר אדם שומע זאת, הוא מתעורר מאד בתשובה, כי הוא אינו רוצה שיכתב עליו בספר העליון בפירטי פרטיות מעשיו, על ידי זה הוא מתעורר בתשובה.

וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (רות רבה, פרשה ה', סימן כב): בא הפתוב ללמדך, שאם יהא אדם עושה מצוה, יהא עושה בלב שלם, שאלו היה ראובן יודע, שהקדוש ברוך הוא מכתוב לו "וישמע ראובן ויצאלהו מידם" (בראשית לו, כא), בכתפו היה מוליכו לאביו. ואלו היה אהרן יודע, שהקדוש ברוך הוא מכתוב לו "וגם הנה הוא יצא לקראתך" (שמות ד, יד), בתפים ובמחולות היה יוצא לקראתו. רואים מזה, שאם היה יודע אדם שכל מה שעובר עליו בזה העולם זהו ספור שלם בספר העליון, על ידי זה בעצמו הוא מתעורר בתשובה, ושומר את עצמו מהיום והלאה בכל מעשיו וחזר בתשובה, ומדבק את עצמו בו יתברך, והבו.

077-261-2984

Breslevsheli.co.il

חיזוקים

חדשות

שיעורים

ברסלב שלי

ברסלב שלי י"א ו"א אהרן

לזכות עמנואל בן יהודית אריאלה
שיזכה למצוא זיווגו ההגון

לעילוי נשמת
אליהו דוד ז"ל בן יהושע לוי יצחק נ"ו

לקבלת העלון באימייל מדי שבוע:
BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

לזכות
נחמן שמואל בן שרה